

XXXIII.

Forslag til Lov

om

Bortfald af Fattighjælps Virkninger.

(Fremsat i Folketinget den 13. Oktober 1932 af Socialminister *Steincke*).

§ 1.

Naar det almindelige kommunale Forsørgelsesvæsen maa yde en Person, hvis Trang skyldes Arbejdsløshed eller paa anden Maade er en Følge af den herskende Erhvervskrise, Hjælp, har denne ikke de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger, medmindre paagældende ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken Æresoprejsning ikke er opnaaet eller indtraadt, eller er under Tiltale for en saadan Handling, eller der er andre særlige Forhold, der taler imod Virkningernes Bortfald.

§ 2.

Hvis en Person inden denne Lovs Ikrafttræden har modtaget Fattighjælp under de i § 1 nævnte Omstændigheder, kan han — uanset Reglerne i Fattiglovens § 35, Stk. 1, — kræve denne eftergivet under samme Betingelser som i § 1 anført, forudsat at det ikke af hans Opholdskommune skønnes, at han har Evne til at tilbagebetale Understøttelsen uden at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham paahvilende Forsørgelsespligt.

§ 3.

For saa vidt en Person modtager Fattighjælp derved, at forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag til Børn, født i eller udenfor Ægteskab, i Henhold til Lovene Nr. 130 eller Nr. 131 af 27. Maj 1908 § 7 er betragtet som en Faderen ydet Fattighjælp, kan Kommunalbestyrelsen, hvad enten Fattighjælps Virkning er indtraadt før eller efter denne Lovs Ikrafttræden, under de i § 2 anførte Betingelser eftergive denne Fattighjælp, forudsat at Kommunalbestyrelsen skønner, at han ikke efter sine hidtidige Forhold kan betragtes som efterladende med Hensyn til sine Forpligtelser som Forsørger.

§ 4.

Afgørelse efter § 1 træffes af Kommunalbestyrelsen i den trængendes Opholdskommune og efter §§ 2 og 3 af Kommunalbestyrelsen i den understøttedes Forsørgelseskommune. Klager over, at en Kommunalbestyrelse har nægtet at lade Fattig-